

■ gazdaság

2015.10.29. | 10:26 **Székelyföldi munkaerőhiány**
 672
  4

Óriási munkaerőhiánnyal kell megküzdeniük a székelyföldi vállalkozóknak – jelentették ki egybehangzóan a Hargita és Maros megyei munkaerő-elhelyező ügynökségnél, amikor arról faggattuk az illetékeseket, hogy szembesültek-e hasonló tapasztalatokkal, mint Kovászna megyei kollégáik – írja a kronika.ro.

Amint arról beszámoltunk, Kelemen Tibor, a Kovászna megyei munkaerő-elhelyező ügynökség vezetője nemrég arról panaszkodott, hogy hiába hirdetnek meg több száz posztot, alig néhányra akad jelentkező. Az okok többértékesek.

Forrás: kronika.ro

Jánó Edit, a Hargita megyei munkaerő-elhelyező ügynökség igazgatóhelyettese elmondta, egy nemrég készült felmérésükből is kiderül, hogy a munkaadók többsége valóban nem tudja betölteni meghirdetett szabad állásait, mert nem kapnak szakembert. Hargita megyében főként kamionsofőröket, biztonsági őröket, varrodai munkásokat, pincér- és szakácssegédeket keresnek. Asztalosokból is nagy a hiány, nemcsak Csíkszeredában, hanem a környékbeli falvak famegmunkáló műhelyeiben is ez tapasztalható.

Hirdetés

„Sok esetben csak azért keresnek segédeket, mert nem kapnak megfelelően szakképesített személyt. A cégek vállalják a betanítást is, de csak azokra a műveletekre képezik ki az alkalmazottat, amelyet el kell végeznie. Felnőttoktatásra, továbbképzésre nem küldik” – magyarázta Jánó.

Mint megtudtuk, a regisztrált álláskeresőknek közel 60 százaléka szakképzetlen, számukra a legnehezebb az elhelyezkedés. Az ügynökség éppen ezért felnőttképzéseket szervez, legutóbb leendő biztonsági őrök számára zajlott ilyen, amelyre nagyon sokan jelentkeztek, ugyanakkor nemsokára elárúsítói és szakácsstanfolyamokat indítanak, mert úgy látják, van igény ezekre a szakmákra. Ezek mellett időszakosan angol nyelvtanfolyamokat is szerveznek.

A legnehezebb helyzetben azok vannak, akiknek nincs meg a nyolcosztályos végzettségük sem, Jánó elmondása szerint tavaly ugyanis módosították a vonatkozó jogszabályt, és annak értelmében tanfolyamot legkevesebb nyolcosztályos végzettséggel lehet elvégezni, így sokak számára az átképzés is nehézkes. „Több évvel ezelőtt is hasonló szakemberhiány volt a megyében, 2009-ben a válság miatt nem voltak munkahelyek sem, de már két éve nagyon sok az üres állás. Megyei szinten átlagban 500 állást hirdetnek meg a honlapunkon, amely egy alacsony lakosságszámú megyéhez képest nagyon jó arány” – magyarázta Jánó.

Visszahúzó erő az írástudatlanság

Nehezen találunk Maros megyében is szakképzett munkásokat a cégek. A munkaerő-elhelyező ügynökség megyei kirendeltségének holnapján közzétett lista szerint főként szakácsokat, asztalosokat, varrónőket, szabókat, sofőröket alkalmaznának, de szakképzetlen munkásokat is nagy számban keresnek.

Megyeszinten összesen 141 állást akartak betölteni, a legtöbbet Marosvásárhelyen, majd Segesváron és Szászrégenben, Szovátán csupán egy betöltetlen munkahely volt. A rendszeresen megszervezett állásbörzéken kevés állást hirdetnek meg felsőfokú végzettséggel rendelkezőknek, ez részben azért van, mert ezeket könnyen be tudják tölteni. Sok esetben a cégek, főleg a nagyüzemek vállalják, hogy betanítják a szakképzetleneket egy-egy munkafolyamatra.

Bogdán Erzsébet, az ügynökség vezetője megkeresésünkre elmondta, hogy a legnagyobb gondot a vidéki, írástudatlan munkanélküliek jelentik, akik az önkormányzatok által biztosított szociális segélyből élnek. Mivel nem tudnak sem írni, sem olvasni, sőt legtöbb esetben dolgozni sem akarnak, nehéz számukra képzéseket szervezni. Nem akarnak beiratkozni a Második esély program keretében meghirdetett iskolába sem, ahol legalább nyolcosztályos végzettségre szert tehetnének. Ők inkább a szociális segélyből és a gyermekpénzből élnek.

Jobban fizetett állások kellenének

Amint arról beszámoltunk, első ízben Kovászna megyében hívták fel a figyelmet a hatóságok, hogy megfordult az irányzat, és míg évekkkel ezelőtt nem volt elég állás, jelenleg egyre gyakoribb, hogy a meghirdetett munkahelyeket nem tudják betölteni.

Elsőként Kelemen Tibor, a Kovászna megyei munkaerő-elhelyező ügynökség vezetője számolt be arról, hogy a vállalkozók egyre nehezebben találnak munkaerőt. Az ügynökség által falvakon szervezett állásbörzékre még Brassó megyéből is érkeztek szálloda- és panzióvezetők, abban bízva, hogy szakácsokat, pincéereket, szobaasszonyokat, mosónőket tudnak alkalmazni, hiszen egy vidéki nő ezeket a teendőket különösebb képzés nélkül is elvégzi.

A meghirdetett 550 állás közül azonban csak 12-t tudtak betölteni, a legtöbben arra hivatkozva utasították vissza a munkahelyet, hogy nem vállalják az ingázást, nem engedi a férjük, vagy nem hagyják el a háztartást, a gyerekeket. Hasonló tapasztalatokat szereztek a fiataloknak szervezett börzéken: a pályakezdők sem szívesen állnak munkába, inkább egy évet otthon tanulnak, abban bízva, hogy sikerül az érettségijük, bejutnak egyetemre, másrészt nem is vállalnak el bármit, nagyok az elvárásaik, még akkor is, ha nincs semmilyen szakképesítésük.

Hasonlóképpen látja a helyzetet a Kovászna megyei kereskedelmi és iparkamara elnöke. Édler András szerint csak az nem talál állást a megyében, aki nem akar. De – tette hozzá – az átlagbér továbbra is alacsony, ezért meglátása szerint meg kellene változtatni a háromszéki munkaerőpiac képét.

„Ne azért jöjjenek Kovászna megyébe a befektetők, mert itt olcsó a munkaerő. Az olcsó munkaerő már mind foglalt, csak az jöjjön, aki egyebet keres, és nagyobb béreket kínál” – szögezte le a kamara elnöke. Sztakics Éva sepsiszentgyörgyi alpolgármester is úgy látja, hogy a városban 3 százalék körül van a munkanélküliségi ráta, nehéz egy-egy állást betölteni, ám továbbra is gondot jelent, hogy a fizetések nem túl magasak.

Belefásult munkáltatók

A munkaadók pedig ilyen körülmények között már-már kezdenek belefásulni a szélmalomharcba. Az általunk megkérdezett cégvezetők tapasztalatai szerint több szektorban is egyre növekvő munkaerőhiánnyal kell számolni, főként a szakképzés, a rátermettség, a motiváció hiányában, illetve a hazainál jóval jövedelmezőbb külföldi lehetőségek miatt. Többeknek az utánpótlás biztosítása jelenti a legnagyobb gondot: úgy látják, a fiatalokat egyre kevésbé vonzza a kétkezi munka.

A betanítás pedig egy cégnek nem csak jövedelemkiesést, de egyre nagyobb kockázatot is jelent – fejtette ki Bardoczi Tibor János, az egyik udvarhelyszéki faipari cég vezetője.

Mint ismertette, nem csak ők, hanem a térség faipari vállalatai is folyamatos munkaerőhiánnyal küszködnek: úgy fogalmazott, szerinte bármelyik cég azonnal felvenne három-négy szakképzett, munkájához értő asztalost. Szakképzés hiányában azonban az utánpótlás nem biztosított, így a famegmunkálással foglalkozók átlagéletkora jelenleg negyven év fölötti.

A cégvezető nem lát esélyt a helyzet rövid távú javulására: próbálkoznak ugyan a képesítetlen, többnyire fiatal munkakeresők betanításával, ami azonban hatalmas rizikóval jár. Előfordul ugyanis, hogy mire beletanulnának a munkába, külföldről jobb ajánlatot kapnak, és otthagyják a céget – vázolta Bardoczi. Vagy ahhoz, hogy megtartsa alkalmazottait, a cég kénytelen évente két hónapra

„elengedni” őket, hogy külföldi szezonmunkát vállaljanak – ez általában az őszi–tavaszi szezonban történik, amely a faiparban is főszezonnak számít.

Hasonló tapasztalatokról számolt be Mihály János, az egyik székelyudvarhelyi varroda vezetője is: ők is folyamatosan keresik az alkalmazottakat az aránylag nagy számú csapatba, amelynek összetétele a szülési szabadságok, más magánéleti okok vagy külföldi munkalehetőségek miatt szinte folyamatosan változik. Mint elmondta, a nyári vakációban rendszeresen alkalmaznak fiatalokat szezonmunkára, de viszonylag kevés az, aki néhány hétnél tovább marad. Az álláskeresőket – ha nincs is szakképesítésük –, „kipróbálják” két-három munkafázisban, de vannak, akik egyik feladatra sem bizonyulnak fogékonyak.

A folyamatos humánerőforrás-változás, illetve a nyugdíjazások miatt pedig egyre kevesebben vannak, akik betaníthatnák a következő generációt – panasolta Mihály. Hozzátette, egyre kevesebb fiatal akar kétkezi munkát végezni – aki csak teheti, egyetemre megy, még akkor is, ha nem biztos benne, hogy később el tud majd helyezkedni a szakmájában.

Kölcsönös az elégedetlenség

A munkavállalók körében azonban másféle véleményeket is hallani. Például a családostok havi kötelező kiadásait sok esetben nem fedezi a munkaadók által felkínált fizetség, emiatt az alkalmazottak kénytelenek másodlagos pénzkereseti lehetőséget keresni, esetleg külföldön szerencsét próbálni – mindez a főállásként végzett munka rovására mehet.

Emellett helyenként kifogásolják a fizetések rendszertelenségét, a méltánytalanul hosszú munkaidőt, illetve a cégvezetők érdektelenségét az alkalmazottak panaszai iránt. Egy olvasónk véleménye szerint a munkaadó és -vállaló kölcsönös elégedetlensége szorosan összefügg, így az ebből adódó ellentétek feloldása közös feladat, amelyhez együttműködésre lenne szükség – írja a kronika.ro.

Forrás: erdely.ma - egy szebb holnapért